

Nacrte homilija napisali su različiti autori. Ono što im je zajedničko jest ispravnost ideja. Stil je različit. Naglasci također. Svaki će propovjednik uzeti što mu više pristaje. Usluga koju su pružili, nema sumnje, velika je. Stoga izdavačima HVALA. Možda bi kazalo na kraju knjige bilo od koristi.

J. K.

*DANICA 1973. Hrvatski katolički kalendar.* Izdavač: Hrvatsko književno društvo sv. Ćirila i Metoda, Zagreb.

Ovogodišnja »Danica« svojim oblikom, tematikom i aktualnošću ostaje vjerna prethodnim godišnjacima Hrvatskog književnog društva sv. Ćirila i Metoda, kalendarima koji su postali omiljeno štivo u hrvatskim katoličkim kućama a napose u domovima naših seljaka i radnika. Njezin mozaički oblik prilagođen je čitateljima iz širih slojeva našeg naroda. Sigurno da izbor »od svega pomalo«, kako naglašava u uvodnoj riječi glavni urednik R. Grgec, predstavlja sužavanje i reduciranje na račun svih onih i svega onoga što bi zasluživalo dublji osvrt i veću pažnju, ali upravo ta kratkoća, preglednost tema i jasnoća izraza daju Danici posebnu draž. Upravo to čini Danicu jednostavnim, aktualnim i informativnim kalendarom.

Novost ovogodišnje Danice jest njezin poseban dio posvećen djeci i najmlađima. Znači li to povratak na svijetle tradicije Društva sv. Jeronima koje je u svojoj plodnoj, dugogodišnjoj izdavačkoj djelatnosti izdavalo vrlo zanimljive dječje knjige i popularni časopis »Mala mladost«?! Dok se mjesečnik »Mali koncil« uspješno afirmirao u dječjem svijetu u nas, dotle se dječjoj knjizi posvećuje vrlo malo pažnje. Zato treba, voditi više računa o mladima. Koliko god bile lijepe ove stranice posvećene našim najmanjima, ipak moramo reći da je 16 stranica premalo za one o kojima piše Tin Ujević: »Velik sam bio dok sam bio dijete.«

Netko je lijepo rekao: »Bolje je reći čovjeku toplu riječ 'hvala' za života negoli mu podići spomenik poslije smrti.« Svojim živim suradnicima i hrvatskim književnicima (iznimke: M. Mayer i nedavno preminu-

li T. Smerdel i Stefa Jurkić), Danica se na prvim stranicama odužuje bilješkama o njihovu životu i radu. To su: V. Deželić ml., A. Matasović, Mara Svel-Gamiršek, A. Darmati, A. Jakšić, I. Balentović, K. Mlač, M. Valdižić i S. Krčmar. Naravno da skućeni prostor nije dozvolio osvrnuti se na sve koji su to zaslužili.

Obiteljsku i bračnu problematiku sadašnjice prikazali su Ž. Kustić, S. Bošnjak i M. Srakić, a pitanje svećeničkog celibata obradio je R. Grgec.

U povodu 400-obljetnice hrvatske seljačke bune Matije Gupca V. Dorčić piše o »pobjedi pobijeđenih« kao najuzvišenijem misteriju povijesti. Naš mladi pjesnik Josip Čosić u pjesmi »Stubička ruža« donosi jedno od svojih najljepših i najsugestivnijih pjesničkih ostvarenja. Seljak M. Krstin iz Drenja kod Đakova opjevao je na svoj način smrt velikog hrvatskog seljaka puntara.

Uz 150-obljetnicu rođenja čovjeka koji je »razgovarao sa sultanom i carevima« — fra Grge Martića, svećenika, vjernog sina Katoličke Crkve i hrvatskog naroda, piše S. Velebit.

Slavnu i tragičnu prošlost naše Domovine oživljuju napisi o gradovima Varaždinu, Medvedgradu, Bosiljevu (ovaj posljednji iz pera seljaka Stanke Svibena), dok nam Jankovac u Slavoniji, otok Cres, Velebit i gradovi južne Hrvatske iz pera F. Pipinića, M. Božićevića i N. Bičanića dočaravaju ljepotu Lijepe naše.

Nekoliko stranica posvećeno je i športu s osvrtom na olimpijske sportske igre.

Na stranicama Danice susrećemo imena pjesnika Joje Ričova, Mirka Valdižića, Ivana Radoslovića, Augusta Ćarmatija, Ante Jakšića, Marije Barbarić-Fanuko, Josipa Berka — čije je radove već objavila hrvatska književna revija Marulić — i mnogih drugih.

Ostajući vjerna hrvatskom selu, Danica posvećuje nekoliko stranica poljoprivrednom stanovništvu.

Dodamo li tome i vrlo ukusnu opremu kalendara i vrlo snažnu simboliku na koricama koju je izradio akademik Josip Bifel kao i na unutrašnjoj strani korica otisnut katalog najnovijih izdanja HKD sv. Ćirila i Metoda, možemo Danici poželjeti sretan put u svaki hrvatski katolički dom sa željom da postane njegovim najdražim štivom.

J. Kolarić